

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
ap szétküldésére vonatkozó
írószólások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, ária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Vasuti politikánk.

Pécs, 1899. március 2.

A »*Bajai Hirlap*« vasárnapi számában Dr. *Boszkovitz* Mór Báltaszékről érdekes cikket közöl a báltaszék—baranyavári új vasutról s ennek kapcsán annak szükséges voltáról, hogy Pécs városa és Baranyamegye közvetlen vasuti összeköttetést nyerjen Bácsmegyével és a nagy Alfölddel, ami a pécs—báltaszéki vasutnak, úgy a baja—báltaszéki dunai áthidalásnak sürgős létesítését helyezi előtérbe, amit városunk hétfői közgyűléséből a kormánytól sürgetni elhatározott a város közönsége.

A városunk és megyénk létérdekét érintő cikket a következőkben ismertetjük:

A Serajevo és Budapest, illetve Bécs közötti egyenes összeköttetést szolgáló új vasutvonal közgazdasági előnyeit fejtegetve, következőleg folytatja elmékedését a cikkező:

Van ennek a vasutnak (a báltaszék—baranyavári vasut által létesítendő budapest—serajevoi összeköttetésnek), a vidék egyik emporiumját tartva szem előtt, közgazdasági hátránya is. Magyarország tudvalevőleg nem túlságosan gazdag sem kulturális, sem anyagi vidéki gócpontokban. A mi eddig harminckét éven keresztül, illetve 1867 óta történt, úgy kulturális, valamint közgazdasági és közvagyonosodási tekintetben, annak nagy oroszánrésze a

fővárosnak jutott. Azon vidéki városok pedig, a melyek a közművelődés és közgazdaság bizonyos fokát elérték, azok ezt önerejükkel, saját vérök és pénzők árán lépésről-lépésre kieroszakolták.

Magyarországon ily kimagasló vidéki gócpont Pécs városa. Pécs városa önszorgalmából, önerejéből, polgárainak józan és munkaszerető együttműködése következtében, nemcsak anyagi, de ethikai tekintetben is olyanná lett, melyhez hasonlót a vidéken alig találunk. Ez nemcsak az egész nagyvidéknek Mekkája a kulturális, hanem ipari és kereskedelmi haladás szempontjából is. Pécs városa, mely hangyaszorgalommal gyűjtötte szellemi és anyagi kincseit, az utóbbi évtizedben, önhibáján kívül, kénytelen rohamosan visszafejlődni. Az anyagi jólétét emelő bortermelése a philoxera pusztításai által tönkrement. Ez által a depauperisationak útja egyengetve lett. Az utóbbi hónapokban egy másik csapás érte, a mennyiben néhány szédelő révén az egész kereskedelmi osztály, mely borkereskedésből tartja fenn magát és száz meg száz munkáscsaládnak folytonos keresetét és megélhetést biztosított, — erkölesileg meg van bélyegezve és jóhírneve beláthatlan időkre tönkre van téve. Fönnmaradt még egy üzleti összeköttetése, a szlavonai és boszniai közvetítő kereskedelem, — a mennyiben Pécs volt azon központ, mely Szlavóniát és Boszniát sok üzleti dolgokban, úgy a fővárossal, valamint az ország

más nagy részével közvetíté. Ime ettől is meg lesz fosztva. Három fő támaszt vesztett tehát Pécs városa tíz év alatt. Bortermelését, borkereskedelmét és közvetítő üzletét. Nem érdemelte meg ezt ezen város hazafias és munkás polgársága. Mi fog következni ezután, minő rázkódtatások fogják ezen város aláaknázott szervezetét próbára tenni, azt nem tudjuk. Nem érezzük magunkat hivatva tanácsot adni. Hisz ahol az intelligentiának oly nagy földadata van, ott talán a legnagyobb bünt követnének el mindazok, akik hivatvák a haza, a nemzet sorsát intézni, ha egy oly kimagasló erődöt, mint a milyen Pécs városa, mely századok óta dél és nyugot felé kulturális missióját a legnagyobb önföldalozással, anyagi és szellemi erejének teljes megfeszítésével teljesíté, a biztos elzúllásnak átengednék. Az elemi csapások pusztításai által tönkrement Pécs város és vidékét menteni kell. A szorgalmas polgárság úgy a saját, valamint a haza érdekében ugyan mindent el fog követni, hogy világhírét a bortermelésben, bár hosszú idők leforgása szükséges hozzá, helyre üsse. A szédelgők által diskreditált kereskedelmi nimbusát a józan és higgadt kereskedők jóvá fogják tenni. *De a közforgalmi út elvesztését alig fogja pótolhatni. Itt csak egy remedium van; és pedig teljes rekompensatio. Ez pedig abból áll, ha Pécs és Baranyamegye rövid uton Bácsmegyével és a nagy Alfölddel össze lesz kötve, hogy ott úgy természet-*

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy naplótöredék.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Este van, sötét téli est; olyan sötét, mint lelkem éje; olyan mint mérhetlen fájdalom. Merengve hallgatom a szél siró szavát, fájdalom zokogását; ismerős hangok ezek, mert bele vegyülnek agyam zilált gondolatai, mert visszhangjai azok egy beteg lélek gyötrelmes érzéseinek.

Lelkem elszáll a multba, oda a boldog emlékek közé.

Régen volt? Nem; de az a sok gyöt-rődés, az a sok kin, lelki szenvedés hosszura, nagyon hosszura nyújtotta a mult és jelen közti időt.

Nem volt régen, csak egy éve, és mégis mennyi rém, mennyi átok és szenvedés, mennyi kínos óra, mennyi kétségbeesett lelki küzdelem, mennyi fájt nehéz köny fűződik e rövid egy évhez.

Zokog bennem a lélek, ha végig nézek e rövid időn.

Egy év előtt e lélek a boldogság édenében, az édes remény, a boldog jövő ábránd világában élt . . . és most, egy év után, elmúlt az ábránd, elmúlt minden; minden,

csak a sötét kétségbeesés, a kínos jelen gyötrelmei, a mult szenvedéseiben megtört kesergő lélek maradt meg.

Szerettem és . . . csalódtam. Pokoli gondolat. Egy földi éden, és egy földi pokol. Az megadja azt a boldogságot, a mit csak a földön egy halandó elérhet, és ez? . . . ez azokat a kinokat, szenvedéseket, melyeket egy földi és egy tulvilági élet együtt adhat.

Nincs az a gyötrellem, nincs az a lelki kín, a mit ez az egy szó nem foglal magában: »csalódás.« A képzelem nem képes megérteni azt, a mit érez az ember akkor, ha csalódott abban, ki neki mindene, földi és tulvilági életének egyedüli reménye, boldogsága, egyetlen öröme, szóval egész világa volt.

A csalódás romba dönti e világot, sárba rántja a legtisztább tökéletességet, pokollá változtatja a menyét.

És én csalódtam. Csalódtam akkor, midőn a boldogság édenében gondoltam magam. Ott álltam a meny közepén, és onnan, a boldogság teljéből buktam a csalódás pokoli gyötrelmeivel telt sötét örvényébe. Ah! az örület rémes éje környékez, ha visszaképzelem magam a multba.

Szerettük egymást, vagy legalább is én szerettem őt és ő hazudta nekem a szerelmet.

Mindegy; de én boldog voltam. Szerettem; nem, imádtam, mint a pogány a napot, mint a keresztény az istenét; imádtam, egy

szerető ifju lélek rajongásával. És még is megcsalt!

Kigunyolta ezt az örült szerelmet, a kétségbeesés sötét örvényébe taszítá e rajongó lelket. Játékot űzött a sziv legszentebb érzelmeivel.

És miért? Mert . . . szerette a változatosságot.

És kacagva nézte szenvedésemet, kacagva nézte egy sziv boldogságának temetését.

Rémes kép! Nem szenvedhet a halálra ítelt a bitófa alatt nagyobb gyötrelmeket, mint e lélek szenvedett.

Azóta elvesztett lelkem valamit. Valami leszakadt róla, valami hiányzik onnan; talán az életkedv, talán az érzés, talán a szerelmi tudás. Nem tudom.

Elvitted, óh lányka, veled lelkem egy részét, elvitted azt a részt, a mi a legszükségesebb, a mi még képes e sivár földön embert boldogítani, elvitted szerelmemet!

Itt bent, itt a beteg lélekben, itt a dobogó szivben valami hiányzik. Óh teremő, add vissza ezt a kis rongy darabját lelkemnek; add vissza, hadd vigyem legalább ezt magammal vissza tehozzád.

Vagy tán a sors irigyelte meg tőlem azt, hogy egy földi angyalt szerettem, vagy hogy e sziv oly örületen tudott szeretni! Lehet! Haha; pokol, de korán érzem kinjaid,

ményeit, valamint gazdag szénbányáit kel-
lően értékesíthesse. Nem szavakkal, nem
phrasisokkal, hanem ernyedetlen buzgalom-
mal és minden rendelkezésre álló eszközzel
Pécs város vezetőinek, még anyagi áldozat-
ok árán is, oda kell hatni, hogy a *Közép-
Duna áthidalása Baja és Báltaszék közt
minél előbb létesüljön*. Nem szabad semmi
alkalmat elmulasztania, bár csekélynek is
látszassék, hogy az intéző köröket erre ne
figyelmeztesse. De magának a kormánynak,
az intéző köröknek is oda kell hatniok,
hogy az ország ezen nagy védbástyáját ne
engedjék át az anyagi enyészetnek. A
Baja—Báltaszéki összekötő vasut érdekköre
tehát újból kitágult, annak keretébe bele-
jutott Pécs és Baranyamegye. Dolgozzunk
ernyedetlenül ezen közös érdekünk mielőbbi
megvalósulása mellett, és ha megérjük
annak megvalósulását, százezrek anyagi
érdekei ki lesznek elégitve.

*** Új pártalakulás.** A Tisza-klikk
nem is csinál titkot belőle, hogy nem ért
egyét Széll Kálmán politikájával. Erre mutat-
nak Tisza Pista és Pulszky Gusztó felszólalásai
a pártértekezleten s a Tisza-csoport maga-
tartása a Széll-kormány bemutatkozása alkal-
mával a képviselő házban.

Viszont Horánszky tartózkodás nélkül
kijelentette, hogy a kormányelnök által kifejtett
programot egész terjedelmében helyesli
s ezt a kijelentését a nemzetipárt tüntető él-
jenzéssel magáévá tette.

Ez a két tény a közjogi alapon álló
pártok közötti új pártalakulások magvát rejti
méhében.

De a függetlenségi pártok kebelében is
történtek olyan tények, a melyek az eddigi
pártkeretek változására fognak alapul szolgálni.

A függetlenségi Kossuth-párt tegnapielőtti
értekezletén nagy szótöbbséggel határozattá
emeltetett az az indítvány, mely szerint kiin-
dulva abból, hogy az Egyetértés napilap, a
melyet a vidéken igen sokan a függetlenségi
párt organumának tekintenek, a párt állásfog-
lalását a lezajlott nagy küzdelemben igen sok-

de tán még ott sincsenek e gyötrelmek ki-
találva!

De hát mi a bűnöm, hogy e szenvedés-
sek nehezülnek reám? Semmi, csak az, hogy
szerettem. De hát, mért nem enyhülnek e lé-
lek kinjai, mért nem talál e szív megnyug-
vást? Mert nem tudja feledni azt, hogy sze-
retett, és boldog volt egyszer. Mert még ott
van egy boldog mult szerelmének nyoma, mert
még érzi a veszteség súlyát.

Akkor örökké fog e szenvedés tartani,
mert örökké megmaradnak ez emlékek itt a
szívben. Örök kárhozat, néhány hónapi bol-
dagságért!

Csodálatos, és ez a fájó, ez a megtépett
szív nem tud meghasadni, ez a beteg, sajtó
lélek nem tud elnémulni.

Sokat el tud az a gyöngye lélek, az a
hitvány szív viselni!

Nyugodjunk meg a változhatatlanban.
Ne zúgolódj szegény szív, nagyon gyenge
vagy te ahhoz, hogy változtass az élet folyá-
sán, hogy küzdj a végzet ellen.

Türj, szenvedj, ha kell zokogd ki magad
és keress vigaszt abban, hogy egyszer csak
ennek is vége lesz, és ott a fekete hantok
alatt tán majd megszűnnek a szív fájdalmi,
megszűnnek az élet átkai gyötörni . . .

. . . Sötét éj van kint, a szél nyögve
rázza ablakom, siró panasz hangok ezek; ta-
lán lelkem elszakadt darabja zokog ott kint,
talán az a kis tépett rongy darab sir egy el-
vesztett élet felett!?

Stüsszi.

szor élesen elítélte, a párt kimondja, hogy az
Egyetértés a pártnak sem közlönye, sem né-
zeteit nem tolmácsolja. Elítélendőnek mondja
ki a párt ebben a határozatban Eötvös Károly
képviselőnek, mint a párt tagjának politikai
magatartását és mint az Egyetértés főszé-
nyesének a nagy politikai küzdelem folyamán
a lap irányára gyakorolt ténykedését is.

Ez a határozat egyértelmű a pártból
való kizárással s nem kételkedünk, hogy ugy
Eötvös Károly, mint 3—4 bizalmas hiva le-
vonják belőle a konzekvenciát s kilépnek a
pártból.

Ezzel a kilépéssel azonban megszűnik
az Ugron-párt különállásának legfőbb oka s
igy csaknem bizonyosra vehető, hogy Eöt-
vösök kivonulásával a függetlenségi párt két
árnyalata nyomban egyesül.

Ha már most a politikai konzekvenciá-
kat a kormánypárton is ilyen precizitással
levonnák, akkor természetesen a duzzogó
Tisza-csoportnak is ki kellene onnét vonulnia,
mihelyt a nemzeti párt kimondja a belépést.

A pártkeretek tehát a következőkép
alakulnának: A függetlenségi párt két árnya-
lata egy párttá olvad össze. A szabadelvű
békepárt, a disszidensek s a nemzetipárt al-
kotnák az egységes kormánypártot. Maradna
tehát a függetlenségi pártból kilépő Eötvös-
frakció és a Széll-kormányával elégedetlen
Tisza-csoport a régi pártkereteken kívül.

Az új pártalakulás akkor nyerne csak
igazán egészséges befejezést, ha Eötvösök és
Tiszáék megtalálnák az alapot az egyesülésre,
a mit pedig nem is kellene olyan soká keres-
gélniök: akasszák le a szegről Tiszáék a bi-
hari pontokat, Eötvösök meg kössék meg nyil-
vánosan a Tiszák támogatására szóló paktu-
mot, a mit ugysis megtettek eddig kéz alatt,
mindjárt kész az egységes Tisza-Eötvös párt.

Nem is lesz egészséges az új pártalaku-
lás, ha ugy a közjogi alapon álló, mint a
függetlenségi pártok az egyesülés alkalmával
nem tudnak eliminálni körükből a bomlasztó
elemeket, a melyek aztán maguk közt valc
szövetkezésre lennének utalva: bomlasszák föl
egymást; — megérdemelnék.

H i r e k.

Pécs, 1899. március 2.

Szárnyakon a városon át.

(A huszárok purimja.)

Azon a szent napon, melyen az izraeli-
liták purim napját tartották, egy csomó hu-
szár vonult be katonás rendben — a *belvá-
rosi templomba*, a hol valószínűleg a bőjti
ájtatosságokon vettek részt.

Ezt a katonai felvonulást a többek kö-
zött meglátta egy öreg, töpörödött anyóka is
ki kíváncsi volt arra, hogy ugyan minek men-
nek a hadiak ilyen parádében a templomba.

Hogy kíváncsiságát kielégítse, odafordult
a királyi tábla nagybajuszu portásához, ezzel
a szerény kérdéssel:

— Ugyan kérem, nem tetszik tudni,
hogy miért mennek a templomba a huszárok?

Mire a barna attilás ur, merészet és na-
gyot gondolva, ekként bökte ki a szót:

— Hát azért anyámasszony, mert ma
van a zsidók purimja!

Az anyóka bámult egy darab ideig, de
aztán megköszönte a választ, s most valószí-
nűleg azon a fából való vaskarikán töpreng, hogy
mit kerestek a huszárok purimkor a *belvárosi
templomban!*

(Versenyívás a Royálban.)

Elegáns uri társaság került a napokban
a Royálba. Csupa vidéki dzsentrik, akik pez-
sgőn kezdik a murit s a cigányt féllábon áll-
lítva, huzatják a nótát, kifáradt talpára szá-
zas bankót ragasztva, lapu levél gyanánt.

Egyre hangosabb lett a vidám társaság,
melynek egyik tagja hirtelen azt indítványozta:

— Tudjátok mit fiuk! Igyuk végig a Ber-
ger pálinkáit. Sorba valamennyit!

— Nem lehet az komám! — mondta a
másik, ki már ismerősebb volt a Royal helyi
viszonyaival.

— Fogadjunk! — kiáltotta az indítvá-
nyozó ur.

— Tartom a fogadást! — mondta a
másik s kezdetét vette a versenyívás, mely
alatt a kis Berger sokatmondó mosolylyal szem-
lélte a fogadkozó urat.

De azért szétszáguldott a pincérhad s
hordták rakásra a pálinka és liköröket.

Sorba állították az üvegeket s a fogadó
midegyikből híven megivott egy-egy pohár-
kával.

A huszadik üvegnél azonban már kezdte
magát kényelmetlenül érezni s savanyu mo-
solylyal fordult a Royal szőke haju minden-
hatójához:

— Reményilem Berger ur, már a vége
felé járunk?

— Óh dehogy! — szolt lekötelező mo-
solylyal a kis despota — még van hatvanegy
fajta, azokon azonban hamarabb tul lehet
adni, mert van közte vagy husz üveg hölgy-
pálinka.

A nagyitalu úr erre már nem szolt sem-
mit, hanem kifizette a fogadást s bizonytalan
léptekkel távozott a Szent Háromság szobra
felé.

A kis royalista pedig meglegedetten dör-
zsölve kezeit, mondta:

— Az én raktáromat nem lehet egy
gyomorban elvinni!

(A hét legrosszabb vice.)

A hét legrosszabb vice ez alkalommal
nem a »Kakas Márton«-ból került ki, hanem
azt Pécssett mondta a torony alatti cellák Cer-
berusa, Sziher rendőrtizedes, aki Pécs szab. kir.
város porkolábja.

Akként történt a dolog, hogy már napok
óta két teljesen felszerelt mozdony vonja ma-
gára a közfigyelmet, melyeknek hathatós és
emberbaráti céija, hogy — tormás virslit főz-
nek benne.

A kis mozdonynak van kéményje, ka-
zánja, sőt négy kereke is, melyeken tovább
tolja mozgó hentesüzletét a boldog tulajdonos.

Ez a vasuti mozdonyosalkotmány
feltűnt egy, a városháza kapualját sepregető
rabnak is, ki azzal a kérdéssel fordult porko-
lábja felé:

— Porkolab ur, mi mozgati azt az is-
tencsudáját?

Mire Sziher ur nagykomolyan ekként
adta meg a választ:

— Hát annak a sok lónak a rug-kapá-
lódzása, a melyiknek a husából a virsli ké-
szült!

Hogy ezek után a »Hentesek Lapja«
nem fogja-e Sziher urat a munkatársak gár-
dájába beválasztani, az még titok, annyi azon-
ban bizonyos, hogy a porkoláb nem igen ve-
tette el a súlykot!

Gecsi Gerő.

Napirend 1899. március hó 3-án.

Naptár: péntek, március 3. — Róm. kath.:
Jézus gyermek. — Prot.: Kunigunda. — Görög-kel.
(febr. 19.) Leo. — Zsidó: Adar 21. — Nap két óra
39 perckor; nyugszik 5 óra 45 perckor. — Hold két éj-
félután 1 perckor; nyugszik 8 óra 59 perckor délelőtt.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai inté-
zet jelzése szerint: szeles, helyenkint csapadék, hő-
emelkedés várható.

Színház: »Diák-kisasszonyok«, operett.

— (Kanonokok beiktatása.) Ma
délelőtt tíz órakor történt meg a székesegy-
házban, nagy számú előkelő közönség jelen-
létében, az előléptetett s ujonnan kinevezett
kanonokok és címzetes kanonokok installációja.
Beiktattattak: *Dobszay Antal, Szeifric István,
Walter Antal, Lechner János dr., Szeredy Jó-
zsef, Hanny Gábor, Spiesz János, Pozsgay*

József, Wurster József kanonokok; Hegyessy László, Hangyály Mihály és Döbrössy Alajos címzetes kanonokok. Troll Ferenc címzetes püspök, nagyprépost, Dobszay Antal és Szeifritz István kanonokok beiktatását végezte, a többi kanonok beiktatását pedig Szeifritz István teljesítette. Az ünnepélyes misét Wurster József olvasta, míg az ünnepi beszédet Szeifritz István kanonok mondta. A szertartás után diszebed volt a püspöki lakban, melyen számos vidéki plébános és lelkész is részt vett. A délután folyamán a pécsi tanítóképezde növendékei tisztelegtek az installált kanonokoknál.

— **(Előléptetés.)** Varga István kir. törvényszéki irodatiszt a X-ik fizetési osztály I-ső fokozatába lett előléptetve. Az előléptetett irodatiszt, mint a felebbezési tanács jegyzője irodájának vezetője, mindenkor nagy szakértelemmel és gyors pontossággal felelt meg terhes tisztének s ez előléptetéssel csak méltó jutalomban részesült.

— **(A „Pécsi Athletikai Club“)** f. hó 4-én (szombaton) este nyolc óra után tartja meg szokásos havi társas összejövetelét a club kert-utcai helyiségében.

— **(Halálozás.)** Pilaszánovich Pálné szül. Majthényi Helén, ma délután három órakor, 44 éves korában, vörheny (scarlát) következtében meghalt. Temetése f. hó 4-én szombaton délután 4 órakor lesz a budai külvárosi temető halottas házából, a hova az elhunyt hült tetemét ma este szállították ki. A gyászmise f. hó 6-án reggeli 9 órakor fog a belvárosi plébánia templomban megtartatni. Az elhunytat férjén kívül a Cierer, Cseh és Majtényi családok gyászolják. Az elhunytban Cseh Ervin horvát miniszter is rokonát gyászolja, a mennyiben az elhunyt mostoha anyja édes testvére volt a miniszter édes anyjának.

— **(Plébánosi kinevezés.)** Vörös Nándor dr. karkaplánt a megyéspüspök bonyi plébánossá kinevezte. Vörös Nándor dr. kedvelt alakja volt a pécsi társaséletnek, mint kitűnő zenészt és zeneszerzőt a hangversenyestélyeken is ismerték városunkban.

— **(Érdekes bíróválasztás Vaiszlón.)** Nagy feltűnést keltett Vaiszlón a múlt hó 28-án történt bíróválasztás. Maksai Sándor, volt bíró, a kivel a nép pár év óta nem rokonszenvezett, ismét bírójelölt lett, még pedig Balaskó János és Finsics Jánossal, ami az előjáróság megkérdése nélkül történt. A két utóbbiról megjegyzendő, hogy Balaskó János ezelőtt pár évvel lett Vaiszlói lakos, eddig a községben semmi előjárói hivatalt nem viselt, azelőtt pusztai cseléd volt, aki azonban a maga egyszerűségében igen tisztességes ember; de mint vaiszlói bíró, a hol a múlt hibáit a legnagyobb igyekezet mellett is alig lehet helyrehozni, nem felel meg, mert a nevének kívül más írásbeli tehetsége alig van. Finsics Jánosról pedig egész Vaiszlón tudva van, hogy törvény értelmében bíró nem is lehet.

A választás megkezdődvén, a jelöltek nevei a nép legnagyobb csodálkozására kikiáltattak; a választó közönség, hogy a rendet fenntartsa, a volt bírót pedig elejtse, elkese-redettségében bíróvá Balaskó Jánost egyhangulag megválasztotta; tudva azon törvényt, hogy jogérvényesen szavazni csak jelöltre lehet. Már most az a kérdés, hogy a nép választja-e a bírót, vagy a jelölő hatóság?

Vaiszló nem tartozik azon községek közé, melyben a községi bíróságra alkalmas egyén nem található, mert a polgárságnak is van 7 év óta fennálló és virágzó olvasóköre

mely a legnagyobb birtokosokból 80 tagot számlál, a kik elég olvasottsággal bírnak és a bíróságra képesek, de ez mind mellékes, mert megvan az a hibájuk, hogy akár hányszor akarnak velük „Éljen“-t kiáltani, mindig utána teszik, hogy: „Kossuth Lajos emléke örökké!“ A választás különben a legnagyobb rendben folyt le.

— **(A tékozló fia.)** Zubonyai Pál, tótkeszi lakos régebben észlelte, hogy a háza padlásáról hol egy zsák buza, hol egy fazék zsir, hol más nemű élelmiszer vész el. Végre is jelentést tett az esetről, de a vizsgálat során meglepő dolog derült ki. Az, hogy a lopásokat maga a káros fia, Zubonyai János követte el, a ki álkulcsal hatolt be a padlásra és úgy követte el a lopásokat. A lopott buzát, zsirt és egyéb élelmiszert Séföl János házához vitte és az megvette tőle. Séfölről kitűnt, hogy ő biztatta fel a fiatal legényt a lopásra s még vagy hat más gyereket bujtogatott így fel, kik szüleiket lopkodták, a lopott tárgyakat eladták neki s a tőle érték nyert pénzt eltékozták. Az ügyben a további vizsgálatot a bíróság vezeti.

— **(Nyomok a hóban.)** Pellérdén múlt hó 27-én, Markos János odaváló gazdember udvarából egy üsző borjut elhajtottak. A tolvajok után megindították a nyomozást, mely nem sokára eredményre is vezetett. A lopást megelőző napon — ugyanis — hó esett s a hóban a hatóság kutató emberei lábnyomokra akadtak, melyek a káros egyik szomszédjához, Veres Jánoshoz vezettek. Itt aztán megtalálták a lopott borjut is. A lopást azonban nem Veres János követte el, hanem annak egyik bérese, kit már át is adtak a bíróságnak.

— **(Tolvaj vagy orgazda.)** Róth Sámuel h.-hetényi lakostól a napokban ismeretlen tettesek, a gazda távollétében egy ezüst órát, hat darab inget és két arany gyűrűt elloptak. A gazda panasza folytán megindított nyomozás során Valentin Rókus ottani lakosnál az ellopott ezüst órát megtalálták. Valentin azonban azt állítja, hogy ő az órát egy előtte ismeretlen egyéntől vette, mely állítását azonban igazolni nem tudja. Miután nem lehetetlen, hogy ha nem is ő a tolvaj, esetleg az orgazda szerepére vállalkozott, az esetet feljelentették a bíróságnak.

— **(Megint a puska.)** Valami régi, rozsdás, egycsővű, előltöltő fegyvert szállítottak be tegnap a járási főszolgabírói hivatalba, ezzel ismét szaporítván a hivatal fegyvertárának számát egygyel. A puskát Angyal Dénes k. közári lakostól kobozták el, mert a gazda azzal szórakozott, hogy késő estei lövöldözésével zavarta polgártársai nyugalma. Természetes, hogy bírságolásban nem lesz hiány.

— **(Hütlén cselédek.)** Derék egy párt köröztetnek s nyomoznak most a hatóság emberei. A pár egyik tagja Balogh Márton ócsárdi béres, aki szó nélkül hagyta el gazdáját s magával vitte annak egy bundáját, a másik Kocsis Katalin, h.-hetényi cselédleány, ki szintén megszökött helyéről, előbb azonban feltörte gazdája éléskamráját s abból körülbelül husz forint értékű élelmiszert és befőtet lopott el.

— **(Megszökött elmebeteg.)** Kolár Imre, dunaszekcsői lakos azok közé a szerencsétlenek közé tartozik, akik elborult aggyal kénytelenek végigszenvedni az életet, ez által nemcsak környezetüknek, de önmaguknak is terhére lévén. A szerencsétlen legényembernek nem volt veszélyes mániája, csak mikor rájött a baja, elkóborolt s csak úgy he-

tek mulva került meg. Épen ezért hozzátartozói nagyon őrizték, hogy el ne szabaduljon a háztól, de egy óvatlan pillanatban a napokban elment hazulról a legény s ezóta nem látták. Jelentést tettek az esetről a hatóságnak, mely most megyszerte körözteti az eltűnt legényt.

— **(Megvadult lovak.)** A szigeti országúton ma délután két izben is megvadultak a korcsmák előtt felügyelet nélkül hagyott falusi kocsik lovai. Első esetben Bartos Imre helyesfai lakos lovai szaladtak el a Szarvaskorcsma elől, hol gazdájuk iddógált. A lovak egy arrahaladó katona-temetéstől ijedtek meg s megbokrosodván, a rudat kirántották a kocsiból s elvágattak vele, hogy csak az országút végén foghatták el őket a következő munkások. A második esetben Papp József cserkúti lakos lovai szaladtak el, de ezeket csakhamar elfogták s így baj nem történt.

— **(Furcsa szórakozás.)** Tegnap este az alsó sétatéren azon csipte rajta egy rendőr Váci János kereskedő tanoncot, amint nem egészen józan állapotban, bicskájával vagdosta a fák kérgeit. A furcsa kedvtelésű fiatal urat betessékelték a rendőrségre, ahol majd némi bírságokkal el veszik kedvét a fák rongálásától.

— **(A rendelet — mint olyan.)** A mind gyakrabban előforduló kutyavesztési esetek arra készítették a főkapitányt, hogy rendeletet bocsásson ki, mely szerint — mint ezt már megirtuk — minden aggályos kinézésű, nyakszalag, szájkosár vagy ebvédjegy nélküli kutyát, a pecérek a legerélyesebben hurokra kerítsék. S ez eddig rendén is van, mert hiszen csak hálával tartozunk a főkapitánynak, hogy megvéd bennünket a kutya-harapástól. A rendelet kibocsájtása óta aztán nincs nap, hogy öt-hat népcsődületet ne okozna egy kutya után futkosó pecér-legény. De ne méltóztassanak annyira fáradozni derék sárgarézdrotos urak. Tessenek csak az esti órákban kimenni a sétaterre, ahol az ölebecskétől fölfelé a komondorig minden fajta kutyát fognak találni, melyek egész barátságos attakot rendeznek a járó-kelők ellen, vagy pedig játszi pajzánsággal ott játszák kis játékaikat a sétáló közönség lábainál. Azt pedig ne méltóztassanak röstelleni, hogy míg önk a városon keresztül száguldanak rézdrótos botjaikkal, addig a sétatéren rendezett kutya kongresszusokról — lapunk útján értesülnek. Hiszen önk nem tehetnek róla. A fő az, hogy rendelet legyen, mely ápol — és eltakar!

— **(Vasuti tolvaj.)** A tamási vasuti állomáson lopás történt a múlt hét végén. Egy 25 literes sörshordót loptak el, melyet a nyomozás során az állomás mögött egy hid alatt találtak meg — üresen. A megindított vizsgálat alkalmával egy vasuti munkást le is tartóztattak a lopás gyanúja miatt, de az tagadja a lopás elkövetését, bár egy vasuti ör rávallott, hogy látta, mikor a hordót egy nyitott teherkocsiból leemelte s a helyett, hogy a rakárba vitte volna, másfelé eltűnt vele. A további vizsgálatot a bíróság folytatja a tolvaj ellen.

— **(Véres lakodalom.)** Lakodalmat tartottak Töttös János, felsőireghi lakos házában. A lakodalomra hivatalos volt Bödök József, somogy megyei, nagyberényi lakos is,

a ki egész háznépével be is vonult a lakodalomra. A jövevényeket azonban nem jó szemmel nézték Tóth István és Süveggyártó Lajos, felsőireghi lakosok s mikor a lakodalmi mulatság javában állt, nekimentek Bődök Józsefnek és késsel összeszurkálták. A véres lakodalom hősei ellen most a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Meglopott csárdásgazda.)**

Fichtenthal Adolf szt.-királyi csárdásgazdától a napokban, eddig ismeretlen tettesek különféle élelmiszereket, körülbelül husz forint értékben, elloptak. A tettesek — kiket most nyomoznak — úgy kerültek a csárda udvarára, hogy annak kerítését aláásták. A kerítés tetején nem mászhattak be, mert az szögekkel volt kiverve. A hatóság emberei már nyomában vannak a tetteseknek, kiknek nevét a nyomozás érdekében nem közölhetjük.

— **(Gyujtogatás.)**

Konya községben Szabó István, ottani lakos házat valami jómadár fel akarta gyujtani. Tüzes csóvát dugott a ház szalmatetejébe s a csóvától már füstölni kezdett a tető, mikor szerencsére az udvarban két ott dolgozó munkás észrevette és úgy a tüzet elnyomták. Hogy a gyujtogató ki volt, kiderítése végett most folyik a vizsgálat.

— **(A tréfa.)** A brutálítás szomorú áldozata a szép, fiatal leány, akit most a karkovi elmeagyógyintézetben ápolnak. A leány mult évben menyasszonya lett egy pétervári hivatalnoknak s a szerelemszötte frigynek most januárban kellett volna megtörténnie. Karácsonykor a vőlegénynek a menyasszonyt atyja birtokán meg kellett volna látogatnia, de helyette távirat érkezett, mely a vőlegény hirtelen halálát adta hírül. Ez a hír egészen lesújtotta a fiatal leányt. Aléltan esett össze s csak az orvos hosszas fáradozásai adták vissza az életnek. Alig eszmélt föl, megzörrent az ablak. A leány föltekintett, ott látta az ablaknál vőlegényét mosolyogva és egészségesen. A menyasszony velőtrázó sikolylyal összerogyott, később visszanyerte eszméletét, de nem ismerte meg többé se szülőit, se vőlegényét. A fiatal ember kijelentette, hogy a táviratot csak azért küldte, mert menyasszonya szerelméről akart meggyőződni. A brutális tréfa áldozatát aligha menthetik meg az orvosok.

— **(Verekedő lakodalmások.)**

Lakodalmat ültek a napokban Bicséren Risztity Milos házában. A legjobb kedvben folyt egy ideig a mulatság, mig úgy éjtél tájban két legény Sanics Szvetozár és Gabor Balázs összevesztek egymással, miből csakhamar formális verekedés támadt. A verekedés közben Sanics Szvetozár huzta a rövidebbet, mert ellenfele megfogta és kidobta a lakodalmás házból, oly formán, hogy a megtámadott legény feje az udvar kövezetén betört. A verekedő legények ellen megtették a feljelentést.

— **(A Mecsek-Egyesület egy éve.)** A Mecsek-Egyesület jelentése a mult évről most jelent meg, Kiss József egyleti titkár szerkesztésében. A jelentés bevezetésül közli Ágh Timót dr.-nak a pécsi Kath. Kör folyó évi febr. hó 6-án rendezett estélyén »Utazás a Rajnán« címmel tartott felolvasását. Azután Kiss József titkár számol be jelentésében az egylet mult évi működéséről, mely főbb vonásokban a következő: A mult év az egylet működésének nyolcadik éve volt, a frűweisz-völgyi utat építette ki az egylet, a mely utat a Kardos-uttal fogják összekötni s

igly nemsokára három utról lehet a Mecsekre felrándulni, A Kardos- és Bánffay-utakat tataroztatta az egyesület s a Tettye rendezését is tervbe vette. A szentkúti-ut jókarban tartására a megyétől 100 frtot kapott az egyesület, mely a városi szőlők között elvezető utak rendezésére 100 frtot jutatott a polgármester kezeihez. Végül az utjelzések jókarban tartására is kiterjesztette figyelmét az egyesület. A turistakedvnek a közönség sorában való terjedésére vonatkozólag telemliti a jelentés, hogy a Jakabhegyen 600 látogató irta be a nevét s az abaligeti cseppkőbarlang mélyén 177 látogató fordult meg a vendégkönyv tanúsága szerint. A »Pécsi Takarékpénztár« 50 frt támogatásban részesítette az egyletet, melynek részére Schönherr Mihály díjtalanul engedte át az egyleti helyiséget. Az egyletbe a mult évben 81 tag lépett be és pedig egy örökös, 2 alapító és 78 rendes tag, kilépett 40 tag; a szaporulat tehát 41. A megye monografiáját az alispán az egylet könyvtára részére ajándékozta. Az egyletnek a mult évben 2158 frt 97 kr bevétele s 774 frt 86 krral kevesebb kiadása volt, Jelenleg van az egyesületnek 17 örökös, 51 alapító tagja és Abaligeten 2, Budapesten 2, Dárdán 3, Eszéken 1, Kátolypusztán 1, Kisteleken 1, Kolozsvárt 1, Pécsen 477, Prágában 1, Sásdon 1, Siklóson 5, Szabolcson 3 rendes tagja van, tehát 498 a rendes tagok száma. Az egylet örökös tagsági díja 100 korona, alapító tagsági díja 20 korona s évi 4 korona, rendes tagsági díja évenként 4 korona.

— **(Megtámadt pecérek.)** A sertéshizlalda körül ma délután kutyavadászatot rendeztek a pecérek, hogy a kóbor kutyákat összefogdossák. Manakó Vince bolgár kertésznek szintén a statáriumra kiszemelt ebek között volt a kutyája s a bolgár úgy akarta azt a pecérek kezeiből kiszabadítani, hogy fejszét ragadott és agyon akarta őket verni. Azonban megfékeztek s bevitték a rendőrségre, hol megindították ellene az eljárást.

— **Függő lámpák** ma már nélkülözhetetlen részei a szobaberendezéseknek. Nem is használati tárgyak azok már, hanem valószínű műemkek és a gyárosok versenyre kelnek egymással a függőlámpák és csillárok mentől művészibb előállításában. Schönwald Imre pécsi ékszerész nagy üzletét legujabban lámpaberendezésekkel is gazdagította és e célból egy külön raktárhelyiséget reádezt be hol a legizlésesebb függőlámpák, csillárok, álló és kar-lámpák gyönyörű villamos világítási készülékek bámulatos gazdag választékban kaphatók. Egy egy bronz és majolika lámpa valódi kiállítási darabot képez, remekeit a francia műiparnak, mely műizlést és csint áraszt szét magától. Ezek a lámpák és csillárok, villamos izzó testek aránylag a legolcsóbbak és hasznosságuk mellett a legszebb szobadiszül szolgálnak. Ajánljuk azt meglekintésre már csak olcsóságuknál fogva is.

Művészet, irodalom.

○ **Órley Flóra jutalomjátéka.** Március 1-én megjelent számunkban jeleztük, hogy Órley Flóra maga halasztotta el jutalomjátékát csütörtökről hétfőre Delli Lajos iránti kollegialitásból, hogy ez utóbbi részt vehessen az izraelita nőegylet estélyén. Ugyanezt a hirt hozta a »Pécsi Napló« is mai számában s erre vonatkozólag Somogyi igazgató az alábbi nyilatkozatot küldte be hozzánk:

A »Pécsi Napló« mai számában »Órley Flóra jutalomjátéka« című pár sornyi közlemény rövid története ez: »Diák-kisasszonyok« új operettnek kedden, február 28-án kellett

volna menni — mint azt műsoromban a tettes színügybizottságnak bejelentettem — »Szita-kötőnek« pedig csütörtöknön, Órley Flóra javára. Közbejött azonban Órley Flóra rekedtsége és a »Diák-kisasszonyok« keddről elmaradt csütörtökre, a miért a jutalomjátéki sorrend is csorbát szenvedett, vagyis egy lemaradt erről a hétről s áttétetett a jövő hétre. Ez a tiszta igazság, a többi mind légből kapott, hitelt nem érdemlő koholmány. A mi az izraelita nőegylet estélyét illeti és az abban való közreműködését Delli Lajos szintársulattagnak, azt csak én engedhetem meg, nem pedig egyik színész a másikkal. Egyébiránt erre nem is volt szükség; miután én hétfőn, február 27-én szavamat adtam dr. Kaufer Mór orvos úrnak, hogy bármint változzék is műsorom, az izraelita nőegyletnek tett ígéreteket beváltom. A többi valótlan híresztelésekkel nem törődöm.

Somogyi Károly.

○ **Polgár Sándor.** A pécsi nemzeti színháznak volt kedvelt komikusa és operettbuffója, Polgár Sándor, most az aradiak kedvence. Jutalomjátéka hétfőn volt a »Gésák«-ban, a mikor is mikor színre lépett, erősen megtapsolták, a felvonás után pedig kapott: egy hatalmas japáni napernyőt, körülaggasztva Tisza-szivarokkal, s két babérkoszorút. Egyiken fehér szegfűkből nagy P. betű pompázott, másokon egy ötpecsétes lével és egy kínai doboz. A copf-kuplét természetesen a végtelenségig ujráták, amit az is elősegített, hogy nagyobb részét aktuálisak voltak a strófák Ime az egyik:

Megszületett valahára

Az új kabinet.

A haragos ellenfelek

Mind kibékültek.

Bánffy Dezső, a megbukott,

Vigan füttyörész:

Máma nekem, holnap néked,

Ennyi az egész.

Csuf csuf igazán

A buktatási tincs;

No de hát van-e hely,

Hol ellenzék nincs?

Van-e helye, ahol az ex-lex kellemes,

Abszolutizmus hess, hess, hess!

○ **Milton.** Jókai Mórnak egyik régi drámája, melynek a premierje valamikor a hetvenes évek végén volt, került nálunk színre tegnap este először. A dráma régi voltát igazolja a hosszú cím is. »Milton a vak költő és államtitkár«, mi annak az időnek volt jellegzetes irodalmi sajtásága. A darab iránt a közönség körében nem volt nagy az érdeklődés, mert majdnem üres ház előtt adták. Magán a drámán megletszik, hogy Jókai rég irhatta, mi kitűnik az alakok hévteljes, ideális megrajzolásából is. Az előadás közepes volt, bár a közreműködők ellen nem lehetett általában kifogás. Peterdi Sándor remekül alakította Miltont s a többi főszereplők is Bihari Ákos (Marton), P. Kovács Mariska (Bora), Balla Kálmán (Lambert), igen jól játszották meg szerepüket. Angyal Ilka azonban sehogy sem tudta magát beletalálni Lady Milton szerepébe. Álszenteskedése oly erőltetett volt, hogy inkább komikus, mint drámai hatást keltett. Bérci Gyula nagyon szépen alakította Flye orvost, nemkülönben Hunyady a britt királyt. A kisebb szerepeket Delli, Erdélyi, Perényi és H. Körösi Juci játszották. Dicséretet érdemel továbbá Tóvári Anna, ki igen jól énekelte el a színtalalok mögött a harmadik felvonás végén a zsolozsmát. A rendezés, mely Peterdi Sándor műve volt, eléggé jól sikerült. Csak arra kellett volna ügyelni, hogy a kaszirizott orgona a kellő időben hagyja el a játékot, melyet P. Kovács Mariska csak többszörös tejbiccentéssel tudott elhallgattatni. Az ilyesmi aztán rögtön elrontja am a hatást s a legdrámaibb jelenet is komikussá fajul.

(K—r.)

Közgazdaság.

Amerikai sima vesszők ültetése.

(Két cikk.)

I.

Annyi bizonyos, hogy az jut leghamarább ismét termő szőlő birtokába, a ki elkészített földterületét kész iskolázott fás ojtványokkal telepítheti be; mert ha jól összeforradt s megfelelő gyökérzetű ojtványokat szakszerűen elültet, biztos lehet arról, hogy legalább is 95 százalék biztosan meg is ered s így hamarosan ismét termő szőlővel rendelkezik.

Ámde ez két sarkalatos akadályban szokott megbicsaklani.

Először is az ilyen kész fás ojtványok még mindegyre drágák. A hol például 100 forintjával hirdetik ezek ezerét, biztos lehet az ember arról, hogy legalább is 25 százalékot mint hasznavehetlent kielejtezhet, előre bocsátva azt, hogy okos szőlőgazda kétes ojtványt állandó helyre sohasem ültet. De így is a kielejtezéssel együtt egy kat. holdra biztos számíthat 6000 darab ojtványt, a minnek az ára pedig már magában véve hat száz forintot tesz. Hát hol van még a rigolozás, karó sat. Ezt bizony csak az a szerencsés ember teheti, a kinek nem kell mélyen nyulnia a zsebjebe, hogy onnét egy kis pénzmagot emeljen ki.

A második ok pedig abban rejlik, hogy maholnap nem is kapunk elegendő mennyiségben ily kész ojtványokat. Általános a panasz, hogy nem fizeti ki magát azzal vessződni s így nemhogy évről-évre több, hanem mindinkább kevesebb lesz az előállított készlet. Éppen a minapában történt, hogy egy szőlőajtvány-telep tulajdonossal beszélgetve úgy nyilatkozott, hogy a kézben nemesítéssel teljesen felhagy, a mennyiben a 20—30 százalékos

megeredés mellett nem találja meg számadását.

Ezek után nem marad egyéb hátra, mint az elkészített földterületet amerikai alanyfajokkal beültetni s azt ott helyben benemesíteni. Alapos és jogos tehát az a feltevés, hogy az amerikai sima alany vesszők ültetésének határozott jövője van és így nagyon is aktualis dolog, ha azzal egy kissé gyakrabban és bővebben foglalkozunk. Mivel pedig a hiányos megeredés nemcsak egyszerűen boszantó valami, hanem anyagi tekintetben is zsebbe vágó dolog, nem végzek tán egészen fölösleges munkát, a midőn eddigi tapasztalataimra támaszkodva, megfigyelésem eredményét papírra teszem.

Az elültetett sima szőlővesszők megeredése a gondosan megválasztott anyag mellett főképp azon eljárástól függ, a mely a kivitelnél érvényre emelkedik; mert nem egyszer történt már meg ugyanis, hogy az elhamarkodott vagy könnyelműen végzett ültetési munkát azt a szomorú tapasztalatot eredményezte, hogy a megfogamzás százaléka megdöbbentő csekélyre szállott le.

Már pedig minden szőlőgazda törekedése oda irányul, hogy minél magasabb megeredési százalékat érjen. S ez nem is csuda, ha meggondoljuk azt, hogy alig lehet valami boszantóbb, mint az elmaradt hézagosságot folytonos és örökös feldozgatással pótolni.

Van azonban ezen törekedésnek még egy ikertestvére is, hogy t. i. a megfogamzás által nyert jövőbeli alanyok minél erőteljesebbek legyenek.

Ez pedig kettős okból szükséges, mert míg egyrészt az erőteljes alanytőke az ojtást sokkal könnyebben és biztosabban fogadja, addig másrészt a nedvbőség következtében a forradás is tökéletesebben történik s így a

belőle várható tőke is tartósabb és termékenyebb lesz.

Azonban nem egészen helyes ama feltevés, mintha csak vastag vesszők után lehetne erőteljes alanytőkét várni. Ha nem is akarjuk viszont ennek ellenkezőjét állítani s esetleg minden hitvány és szemétre való vesszőt elültetésre ajánlani; de a megfigyelt tapasztalatok alapján bátran ki lehet mondani, hogy a közép vastagságú — tehát 6—8 millimeter átmérővel bíró vesszők ültetése bizonyult ez ideig legjobbnak s legcélszerűbbnek.

Nem kevésbé bir fontossággal az a körülmény, hogy az ültetendő vesszők teljesen kifejlődött s egészségesek legyenek. A kellően be nem érett, jégverte vagy peronosporás vesszők az ültetésre egyáltalán nem alkalmasak s ha meg is engedjük azt, hogy abból esetleg kedvező körülmények között egy csekély százalék ki is hajt, de azért egészséges, termékeny és tartós életű tőkét belőle növelni legalább is nincs kilátás, a mennyiben jó körülmények között is tenyészet helyett satnya tengődést leszünk képesek elérni. Már pedig a legkiválóbb ampelografusok nézetei is találkoznak és megegyeznek abban, hogy a növényi tengődés és tengődtetés sohasem jár haszonnal s legtöbbször csak önmagunkat ámitjuk általa.

Hogy a további sorrendben kitérést ne tegyünk, mint legközelebbi teendőnk mutatkozik a gondos és lelkiismeretes megválogatás után, annak további előkészítése. Itt is a tudatos munka a sikert előnyösen szokta befolyásolni s azért azon csak úgy egyszerűen átsiklani nem szabad.

Régóta gyakoroljuk már azt az eljárást, hogy az ültetendő vesszőket előzetesen gombáztatni (előgyökereztetni) szokták. Azt is be kell ismernünk, hogy e gyakorlat fölött pálcát

— mondta Raffles, erősebben kapaszkodva az árbóckötélbe. Egyenesen a pokolba hajózunk!

— Az ördögbe is! Még az is jobb lenne, mint az ágyunaszád kezeibe kerülni és Sing-Sing-ben megláncolva homokot hordani. Azt hiszed, hogy én oly könnyen adom meg magamat?

— Nem segít már rajtunk semmi — mondta Raffles reménytelenül. Amióta a »Mosquitó« elfoglalta a széloldalunkat, azóta folyton közelebb jutunk a szirtekhez. Ha nem is érne utól bennünket az ágyunaszád, egy félóra múlva ugyis zátonyra jutnánk.

— Tudom — válaszolta Giles. A hajót és a rakományt már nem menthetjük meg, de ha a kötelek csak egy negyed óráig kibírják, akkor legalább bőrünket menthetjük meg. Amint kijutunk a szirtek közül s ismét tiszta vízbe kerülünk —

Hangos recsegés ropogás zavarta meg a kapitányt magyarázatának folytatásában. Az első árbóc csuca vitorlakkal együtt letört és bele esett a tengerbe.

— Vágjátok le a köteleket, hadd repüljenek a rongyok! — kiáltotta Giles. Csak bátorság fiaim! Nem adjuk meg magunkat.

A hajó ismét odaért a Kitty-Hawkii szirtekhez. A legénység már minden utógondolat nélkül teljesítette a parancsokat, mert tudták, hogy csupán a vezényszavak pontos teljesítése mentheti meg őket.

— Hallod Raffles! — szólt Giles — a szirtek mögött van egy zátony. Arra ráme gyünk, aztán hadd vigye a Yankee a hajót, mi pedig bárkáinkon Osceolába menekülünk.

Alig hangzottak el a kapitány szavai, melyek ismét

földnyit ez irányban haladtunk, akkor szabad vizet nyerünk a fordulásra.

Ezalatt megtelt két árbóc vitorlakkal s a hajó engedve a kormány nyomásának, lassan haladt délkelet felé.

A kapitány aggódó arccal támaszkodott a hajó korlátjára és nézett szét a láthatáron. Ő tudta azt, hogy mily elkerülhetlen veszéllyel járna az reá nézve, ha itt a szirtek között a »Mosquitó«-val kellene találkoznia.

— Egy negyedóra múlva fordulhatunk — morogta Raffleshez fordulva — s akkor tiszta vízbe kerülünk. Reménylen emberek, kiket magaddal hoztál, gyakorlott hajósok? Mert egyébként kevés legénységünk van.

Raffles mintha álmából riadt volna fel, kérdezte:

— Hogy mondtad?

— Hallod Raffles, úgy látom te komoly beteg vagy? Azt kérdeztem, hogy gyakorlott hajósok-e emberek?

— Természetesen gyakorlottak. Másokat nem is hoztam volna a »Gyik«-ra. Zeke Konks maga választotta őket.

— Well! Mindjárt gondoltam. És Zeke azt mondja, hogy a »Mosquito« bennünket üldöz? — kérde Giles.

— Ahoi! Hajó a láthatáron! — kiáltotta le e pillanatban az árbockosárban ülő hajós.

— Ördög és pokol! Honnan jön Jymmi?!

— A szél felől!

A kapitány macska-ügyességgel kuszott föl az árbóc hegyére s távcsövével egy pillanat alatt végigfuttatta tekintetét a láthatáron s villamgyorsasággal lekúszva, fogcsikorgatva mondta:

— Az ágyunaszád jön! A gazember már elállta a szél-oldalunkat.*)

*) Széloldal — az az irány, melyben a hajó halad.

törni nem lehet, a mennyiben hasznossága a gyakorlatban akárhányszor fényesen beigazult. A gombáztatott vessző sokkal előbb bocsát gyökérzetet s nemcsak a nagyobb mérvű megfogamzást segíti elő, de egyúttal a tenyészet megkezdését és siettet. Első jövevényeink, — a Ripariák, már kezdetben azon tulajdonságukkal leptek meg, hogy egész könnyen gyökeresedtek. Hasonló tulajdonságok mutatkoztak a későbbi Solonis és Rupesztrisz-féléknél is, úgy hogy nem is ment ritkaság számba, ha 94—96 százalék megeredés mutatkozott. E sorok írója a múlt évben több száz darab sima Aramon Rupestris Ganzin-féleségeket ültetett s ama kellemes meglepetésben részesült, hogy azok egytől-egyig megeredtek. Ily jelenséggel tehát a gombáztatás nem volt mulhatlanul szükséges s támaszkodva az eddig elért sikerekre, bátran ki lehet mondani, hogy az amerikai alanyfajok ültetésénél az előgyökeresztetés vagy gombáztatás bizvást elmaradhat. Kivételt képeznek itt azonban a direkttermők, melyek épen ellenkezőleg igen nehezen fognak gyökeret s így megeredésük többrendbeli előkészítő föltételhez van kötve. E tekintetben különösen kitűnnek a York-Madeira, a Jacques, a Herbemont, a Noah sat. Miután azonban ezen direkttermők a fillokszerával szemben nem bírnak megfelelő ellenállási képességgel, e szerint mint alanytökek nem is jöhetnek számításba.

(Bar.-Szabolcs.) *Liebbald Béni.*

□ **Állatjárványok.** *Megyénkben* a legújabb statisztikai kimutatások szerint az állatjárványok állása a következő: Veszétség: Dályok 1 udvar, Dárda 1 u., Nagy-Harsány 1 u., N.-Kozár 1 u., Német-Bóly 1 u., Püspök-Lak 1 u., összesen 6 község 6 udvar. Sertésorbánc: Garé 6 udvar, Hosszu-Hetény 1 u., Szent-György 1 u., Szűr 15 u., Vaiszló 1 u.,

összesen 5 község 24 udvar. Sertésvész: Berkesd 1 u., Harkány 1 u., Lancsuk 1 udvar, Magyar-Mecske 1 u., Páprád 1 u., Szava 12 u., Vasas 1 u., Véménd 1 u., összesen 8 község. — *Somogy megyében* veszétség 6 községben 6 udvarban, takonykór 4 községben 5 udvarban, rühkór 3 községben 3 udvarban, sertésorbánc 2 községben 2 udvarban és sertésvész 12 községben uralkodik. — *Tolna vármegyében* lépfene 1 községben 1 udvarban, veszétség 1 községben 1 udvarban, takonykór 1 községben 2 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban és sertésvész 10 községben lépett föl. Pécsert rühkór 1 udvarban uralkodik.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március hó 2-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A képviselőházban ma volt az elnökválasztás. A Ház elnökévé *Perczel* Dezső volt belügyminisztert választották meg kétszáznegyvennégy szóval *Szilágyi* Dezső hetvennégy szavazata ellenében. Egy szavazat *Pulszky* Gusztira is esett, ami természetesen viharos derűtséget keltett. Az ellenzék *Szilágyi* Dezsőt megéljenezte.

Madarász József korelnök meghatva bucsuzott el az elnöki széktől. Bizott benne, — úgymond — hogy megvirrad még valaha.

Szavait taps kísérte, mire folytatta, hogy csak úgy boldog a haza, ha a király és nemzet együttérez. A szabadság, függetlenség és önállóság a nemzet szívéből ki nem irtható.

Versenyezzünk a munkában. Isten áldjon meg mindnyájunkat!

Sirva lépett vissza az elnöki széktől s percekig tartó taps követte távozását.

Perczel Dezső díszmagyarban lépett az elnöki székbe. Jobbról éljenzés, balról percekig »abcug!« hangzik.

Az új elnök pártatlanságot ígér, kéri a Ház támogatását s megköszöni a bizalmat.

Madarász József elnökségét jegyzőkönyvébe iktatta a Ház. *Szell* Kálmán, *Kossuth* Ferenc, *Horánszky* Nándor, *Zichy* Aladár gróf melegen szóltak érdemeiről s *Madarász* folytonos ováció tárgya volt.

A képviselőház alelnökeivé *Tallián* Bélát és báró *Dániel* Ernő volt kereskedelmi minisztert választották meg s ezzel az ülés végetért.

TÁVIRATOK.

— **Tisztelgés az új elnök-nél.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház hivatalnoki kara délután tisztelgett *Perczel* Dezsőnél, a Ház új elnökénél. Az elnök feleletében kijelentette, hogy reméli, miként a Ház jövő munkája hosszú, békés munka lesz.

— **Apponyi sürgönye.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Apponyi* Albert gróf — kinek apja Eberhardban az éjjel meghalt — a nemzetipárt mai értekezletére azt sürgönyözte: „Veletek megyek, veletek leszek.”

Raffles arcán kísérteties mosoly játszadozott.

— Veszve vagyunk Giles! — mondta remegő hangon.

— Nono! Annyira még nem vagyunk! Talán sikerül megfordulnunk. Igaz, hogy ezáltal veszedelmes közelségbe jutunk a szirtekhez, amugy meg egyenesen az ágyunaszádba ütközünk. Két rossz közül a kevésbé rosszat kell választani — felelte Giles s a következő pillanatban már felhangzottak a vezényszavak:

— Evezőket a hajó élre!

— Aye! aye! kapitány! — mondta a kormányos.

— Tegyétek szabaddá az evezőket.

— Készen van.

— Előre tehát fiuk! Mozogjatok.

A hajó mérsékelt sebességgel haladt tova, de a készülődés közben már jóval eltért a kitűzött iránytól.

— Evezőket a kormány mellé. Vitorlákat a második árboc hegyére — hangzott újra a vezényszó.

A legénység tőle telhetőleg gyorsan és szabatosan teljesítette a parancsokat, hiszen mindegyikük tudta, hogy mi forog kockán, mindamellett a »Mosquito« már jóval közelebb jutott a »Gyik«-hoz. Már szabad szemmel is látni lehetett jelző-lámpáit.

— Az ágyunaszád nagyon is a közelünkbe furakodik, mondta Giles. Több vitorlát kell felhuznunk. Az a legényke még nem szólaltatta meg ágyuit, de amint észreveszi, hogy menekülni akarunk, biztos vagyok benne, hogy szétlövöldözi a fedélzetünket.

— Harmadik árbocra fél vitorlákat! — hangzott a vezényszó.

Egyik vászondarab a másik után bontakozott ki a

hajó fedélzetén, de az ágyunaszádon a csempészhajó minden mozdulatát figyelemmel kísérték.

Hatalmas dörgés reszkettette meg a léget, még mielőtt a vitorlák az árbocra kerültek volna.

A kapitány gúnyosan kacagott.

— Nem bolondultam meg, hogy megfogassam magam. Még nem csiptél el! — kiáltotta erőltetett vidámsággal az ágyunaszád felé.

Az első lövést csakhamar a második követte s a harmadik lövés után felhangzott sivitó hang jelezte, hogy a »Mosquito« már nem tréfál, hanem ezuttal éles töltenynyel lött. A golyó ugyan néhány méternyire a hajófar mögött a tengerbe esett, de ebből a jelenségből Giles világosan következtethette, hogy mily közel már a veszély.

— Teljes vitorlákat a harmadik árbocra. Első és másodikra segéd-vitorlákat! Raffles ijedten ragadta meg a kapitány kezét:

— Csak nem akarsz —

— Persze, hogy akarok! Hollá fiuk siessetek! Vagy buzdítsalak tán benneteket!

Ezuttal csak vonakodva teljesítették a hajósok a parancsot, mert látták a »Gyik« veszélyét. A tulságosan felhalmozott vitorlák miatt, melyeket óriási erővel fújt fel a szél, a hajó már oldalt hajolva, örületes sebességgel szelte a hullámokat. Már újra látni lehetett az állomás lámpáit. Visszafelé az utat mesésen rövid idő alatt tette meg a »Gyik«.

Giles kapitánynak meg kellett ismételnie vezényszavát, mielőtt a legénység azt teljesítette.

— Ennyi vásznot tiz percig sem bír el a »Gyik«

— **A nagybeteg pápa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A pápa már évek óta szenvedett csúzbántalmakban, fistulában, mely azonban csak most fenyegeti életét veszedelemmel. Tegnap reggel a pápa baloldalában nagy fájdalmakat érzett s orvosai csúzos lázt konstataáltak. E miatt a pápát meg kellett operálni s **Maxzoni** orvos a pápa bal combján operált meg egy hólyagot, mely okozta a lázt a pápánál. Az operáció sikerült is, úgy, hogy — mint ma érkezett sürgönyök jelentik, a pápa az éjjel jól aludt s az operált testrész kötését is kicserélhettek az orvosok.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi február hó 27-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendelvényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 333. Pozsgai József — Gyurisa Mátyás s n. rendes per. — rend.
348. Moharos István — Bór Lidia házass. felb. — mv.
III. 364. Árvai Bernát — Glaser Adolfné s t. végr. — hh.
388. Dunaföldváron elhalt Mancsi József s n. hagy. ügye. — hh.
414. Kisbáron elhalt Szalavári Ferenc hagy. ügye. — vu.
421. Kaszás Fáni s t. — özv. Kaszás Ferencné öröks. — hh.
450. Rallion Erze — Walter Jakab végr. — mv.
466. Gerjenben elhalt özv. Gernye Andrásné hagy. ügye. — rend.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 114. Burghardt Tamás — Hahn Jánosné s t. szolgalmijog elism. — hh.
177. Deutsch Sándor s t. — hg. Batthyány Strattmann Ödön 900 frt. — hh.
178. Fundák Vince — Fundák Mihály s t. végr. érvényt. — hh.
350. Egyed Viszi János — Nadrai Borbála házass. felb. — fo.
355. Mulvai József — Tóth Mari házass. felb. — hh.
400. Selymessy Sándor — Danielisz Irma házass. felb. — hh.
411. Fitt Anna — Peta Ádám házass. felb. — rmv.
III. 401. Rákóci (Rozner) János — Kovács Erzse életköz. visszaállit. — vu.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 359. Skublics Imre és Mihály — Lengyel József és fia rend. per. — hh.
380. Weisz Jakab — Lutz József 1649 frt 19 kr. — hh.
254. Bloch Sámuel — Tóth Ignác s n. 153 frt 83 kr. — hh.
335. Hazai ált. bizt. társaság — Schwartz Katalin 27 frt 66 kr. — hh.
434. Marosi Anna — Sági László 500 frt. — mv.
III. 374. Zalamegye Árvaszéke — özv. Branilovics Lászlóné s t. 148 frt 97 kr. — rend.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 330. Gadó Anna férj. Járányi Józsefné — Gadó József 655 frt. — hh.
331. Gadó Mária — Gadó József 715 frt. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 351. Bertók József — Bertók Pál szerződ. érvényt. — hh.
354. Csutorás Matild s t. — Ékes Lajos s t. ing. birt. — hh.
381. Szabó Márton Ferenc s t. — Takács Lőrinc s t. vagyon köz. msz. — rmv.
418. Kovács Buli János — Kovács Buli Mihály 600 frt — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 383. Vuk József — Rozmanits Lajos s t. végr. — hna
384. Guth Izidor — Kund Jenő végr. — hh.

387. Ries és Berkovits cég — Mautner Sándor s n. zjog. előj. — mv.
389. Nagyszabeni földhitelintézet — Somogy megye Árvaszéke s t. zjog. törli. — mv.
390. Csoma Imre s t. — Komáromi János s t. 102 frt 97 kr. — hh.
394. Horváth Mihály s n. — Herman s t. tjog. — rend.
395. Dr. Kemény Fülöp — Krányec József végr. — rend.
408. özv. Fehér Ferenc — Keresztes János végr. — rvu., rh.
396. Kecskés Lukács s n. — Márics Teréz s t. zjog. törli. — hh.
420. Folkmann György s n. — Schönfeld András s n. zjog. előj. — hh.
436. Einfinger Kristóf s n. — Einfinger György s t. jog. bek. — rend.
437. Zab József — Antal János s n. végr. — fo.
438. Dr. Valentin Emil — K. Bárdos István. s t. végr. — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 406. Hertelendy Béla s t. — Steiner Ignác s t. végreh. — rend.
407. Nagy Iván József — Kis Kulcsár János s t. végr. — rend.
413. Dr. Kereky Mihály — Kis Józsefné végr. — hna.
435. Fingernagel József — Fingernagel Mihály végr. — hh.
439. Abaffy Gyula — Katona József s n. végr. — mv.
442. Ifj. Csorba Ede — Bürgner Albert s n. végr. — hh.
452. Szenicey Ákos — Szenicey Ödön végr. — hh.
453. Pécsi takptár — Bürger Miksa s n. végr. — rmv.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 478. Dobraitz Mária lopás. — rend.
517. Schubert Mór s t. k. t. sért. — ms.
518. Klettner Mihály s t. becs. sért. — vu.
III. 479. Miskovits András s t. lopás. — fo.
486. Lovrec István > — hh.
489. Bakal Ferenc > — rmv.
494. Molnár Kati s t. > — hh.
519. Krázsovits Károly s t. becs. sért. stb. — vu., rmv.
521. Bognár András s t. becs. sért. stb. — hh.
524. Vlahek József lopás. — rmv.
534. Botz Istvánné > — rend.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 275. Füzik Lajos mag. okir. ham. stb. — hh.
541. Ifj. Vörös István kétrendbeli szándékos emb. ölés kísér. — hh.
III. 466. Kasza Antal (közép) suly. t. sért. — hh.
481. Simon János > — hh.
487. Nagy György közcs. ell. kih. — fo.
488. Horváth János suly. t. sért. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 542. Lébár Ferenc Mátyás tüzvész ok. — hh.
574. Schmidt András erősz. nemi köz. — hh.
III. 527. Stern Ignác rágalm. — hh.
528. Stern Sándor > — rmv.
529. ör. Hubert János rágalm. — ms.
547. Csató Sándor anyakönyvi kih. — hh.
563. Fábrián János s t. becs. sért. — rms., rmv.
592. Schwarz Lajos rágalm. — hh.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 535. ifj. Papp József sikk. — hh.
565. Kovács Teréz (helyesen Eva) lopás. — hh.
566. Csizmadia János gyujt. — hh.
589. Dömötör Rozi szánd. emb. ölés. — hh.
600. Bujdos Imre gyilk. — rend.
III. 615. Frank József sikk. — rend.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 596. id. és ifj. Kő Mihály hat. ell. erősz. — rmv.
III. 480. Kaproncai Mihályné s t. id. ingó rong. — ms.
482. Salamon István közbiztonság ell. kih. — hh.
491. Orkics László s t. id. ing. rong. — hh.
520. Szinkovits Károlyné s t. közcs. ell. kih. — hh.
523. Stern László zártörés és jogt. elsaját. — ms.
525. Márton József becs. sért. stb. — fo.

Elintézésre kitélt ügyek.

Bejelentések 1899. évi március hó 6. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 441. Babarc község birtokosai tagosítás.
448. Berta Sándor — Pécsi püspökség halászati jog.
461. Rausch Katalin — Cart Katalin ing. tjog.
499. Szakály község birtokosai legelő felosztás.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 270. Dr. Rózsa Ernő — Baksai Sándorné 165 frt 70 kr.
273. Novák György s t. — Novák István s t. ing. tjog.

546. Horváth Károly — Dr. Rothschild Samu panasz.
432. Horváth István — Matán Magdolna házass. felb.
445. Bruckner János — Walter Katalin > >
446. Tóth János — Banicki Zsuzsanna > >
460. Garai József — Nagy Mártha > >
498. Schönewolf Krisztina — Lofink Konrád házasság felb.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 416. Balázs Sándor — Balázs Zsófi s t. 2725 frt 70 kr.
479. Schapringer J. cég — Krausz Dávid rend. per.
444. Bézmann János — B. Kovács János 280 frt.
462. Fischl Jakab és fia — Ifj. Zulcer Lipót 198 frt 61 és 205 frt 95.
483. Hazai ált. bizt. társaság — Schwarz Adolf 36 frt 26 kr.
484. Hazai ált. bizt. társaság — Huri Vince 26 frt 04 kr.
485. Novák Sándor — Wzentek Lajos s t. 1000 frt.
III. 520. Dunapatai takptár — Kohn Antal 2733 frt.
535. Janka Bálint s n. — kk. Horváth Mari végr. mszunt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 332. Simon József — Pancsó Dávidné s t. ing. tjog.
412. Herendi Lajos — Györkő György s t. ing. birt.
417. Báróc Stipó s t. — László Péter s t. ing. birt.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 429. ifj. Sardénc Mihály — ör. Obadasits József s t. köz. mszunt.
430. Nagy János s t. — Veres Vince s t. ing. tjog.
431. Kis József s t. — Lőrinc Katalin s t. ing. tjog.
III. 475. Szamek Ida — Löwinger Mór végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 440. Benedek Dezső — Zsidarics Ferenc bizt. végr.
451. Wanke Elek s t. — Kencevics Stipo végr.
464. Páva Terézia — Kismartoni takptár zjog. törli.
467. Ehrenveich Nándor — Barilla Magdolna tjog. bek.
468. Pécsi takptár téves bej. kiig.
469. Bene László > > >
471. néh. ifj. Bene József hagy. ügye.
488. Schleicher Józsefné s t. felszól.
490. Dr. Hirling Károly — Pintér Károly végr.
522. Dienstenberger Constantin — Szigety Imre János végr.
523. Somogy megyei takptár — Szigety Imre János végr.
524. Szigetvári takptár — Bartolesz Károly végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 433. özv. Balogh Jánosné s t. — Csok János s t. szolg. jog.
III. 465. Mohácsi takptár — Sey Istvánné végr.
470. Bús Lajosné s t. — Sipos Imréné végr.
472. Dr. Hirling Károly — Pap Mihály végr.
486. Pap József — Csizmadia Ferenc örökösai végr.
487. Kis Karikás János — Szondi József végr.
494. Paizs Mihály — Kovács Ferenc s t. végr.
495. Kadarkut község hitelszövetk. — Lénard János s n. végr.
512. Engel József fia cég — Varga Antal s n. végr.
513. Délzalai takptár — Bergár István s n. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 540. Piros Pál s t. lopás.
545. Oletics Mátyás k. t. sért.
575. Dadits Miklós s t. lopás.
577. Jakab Lajos s t. k. t. sért. stb.
597. Lavicska Ferencné becs. sért.
599. Csankó József s t. lopás.
626. Zsvorc István >
647. Király Józsefné becs. sért.
650. Krenusz István s t. lopás.
III. 593. Varga József >
618. Kis Tóth Jánosné s t. >
619. Bendek Imre jogt. elsaját.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 543. Fehér István suly. t. sért.
544. özv. Peterdi Györgyné halált ok. suly. t. sért.
628. Marcsec Pál m. okir. ham.
III. 492. Vöglein József s t. suly. t. sért.
493. Tóth László >
522. Megla János s t. >
591. Szabol Antal s t. >

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 625. Lechkec Lukács hat. ell. erősz.
648. Kelemen István tilos házass. kötés.
687. Marton József erősz. nemi köz.
697. Csizmadia Juli s t. magzat elhajt.
701. id. Ceiner József m. okir. ham.
712. Guztován József erősz. nemi köz.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 612. Csatonis József többrendbeli lopás.
629. Hunyadi Ferenc s t. gyujt.
716. Schneider Antal s t. köz. és m. okir. ham.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 546. Pandur Ferenc családi all. ell. vétség.
598. Kalauz Ferenc hat. ell. erősz.
622. Huber István s t. lopás s org.
III. 617. Szinkó István sikk.
652. Csonka Imréné s t. lopás.
654. Bognár József
655. Aszalai János suly. t. sért.
673. Lang Bernát s n. sikk.
677. Mariác Bóna k. t. sért.
678. Jakab István id. ing. rong.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

A pécsi tejcsarnok

f. é. március hó 1-től a legkiválóbb minőségű

teljes tejet literenként 8 krért

bocsátja forgalomba.

A tejnek képzelhető legtökéletesebb tisztítására még e hónap folyamán egy

kavics szűrő-telep

lesz felállítva s minden eladásra vagy felmunkálásra kerülő tej csakis ezen szűrő segítségével való tisztítás után lesz kiszolgáltatva.

Palackbor-elárúsítás.

Van szerencsém a tisztelt közönség szíves tudomására adni, hogy az **általánosan ismert kitűnő minőségű, saját termelésű boraimnak palackonként való elárúsítását** f. é. március 1-től megkezdtem lakásomon,

Kert-utca 8. szám alatt.

Tisztelettel
CSERTA ANTAL
bortermelő.

A legnagyobb nyereményesélyeket a m. kir. szab. osztálysorsjáték VI. (hatodik) osztálya

nyújtja, minthogy ennek lolyamán **30.000** nyeremény **9,555.000** korona értékben lesz kisorsolva.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

A hatodik osztály huzása **márczius 12-étől április 12-éig tart**, mely huzáshoz nálam sorsjegyek a következő áron beszerezhetők:

$\frac{1}{1}$ 80 frt. $\frac{1}{2}$ 40 frt. $\frac{1}{4}$ 20 frt. $\frac{1}{8}$ 10 frt.

A III. sorsjáték VI. osztály huzásai a következő napokon fognak megejtetni:

Márczius 15, 16, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 27, 28 és 29. (Naponta 2000 szám.)

Márczius 30 és április 4 és 5. (Naponta 1500 szám.)

Április 12-én. (500 szám.)

Vidéki megrendelések postautalványon eszközölhetők és a hozam beérkező megbízások pontosan teljesítetnek. A nyeremények t. vevőimmal már a huzás napján a huzási eredmény sürgönyileg vett közlése nyomán, még pedig a helybeliekkel szóbelileg, a vidékiekkel sürgönyileg közöltetnek, mely alkalommal egy új szám megvételre ajánlatik a melylyel ez illető már a rákövetkező huzási napon játszhat úgy, hogy aránylag csekély betétével a nagy nyereményesélyekben részesülhet.

Couláns kiszolgálás. A nyeremények gyorsan kifizettetnek.

Teleki Zsigmond

a magy. kir. szab. osztálysorsjáték főelárúsítója,
PÉCSETT.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, dísz- és ebédlő szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek** szabott gyári áruk mellett.

Abban a l.elyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **ju-tányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)